YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)

24 päivänä kesäkuuta 1998 *

Asiassa T-596/97,

Dalmine SpA, Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Dalmine (Italia), edustajinaan asianajaja Fabrizio Arossa, Milano, ja solicitor Rachel Brandenburger, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Elvinger, Hoss ja Prussen, 2 Place Winston Churchill,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Kirsi Leivo ja Richard Lyal, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii neuvoston asetuksen N:o 17 11 artiklan 5 kohdan soveltamisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 tehdyn komission päätöksen C(97) 3036 (IV/35.860 — teräsputket) 2 ja 4 artiklan kumoamista,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit K. Lenaerts ja J. D. Cooke,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Kanteen perustana olevat tosiseikat

1 Kantaja on Italian oikeuden mukaan perustettu osakeyhtiö, joka tuottaa teräsputkia ja jonka osakepääomasta 47 prosenttia omistaa Techint BV. Techint BV on Argentiinan oikeuden mukaan perustetun yhtiön Siderca Saicin (jäljempänä Siderca), joka tuottaa teräsputkia ja jonka kotipaikka on Buenos Airesissa (Argentiina), kokonaan omistama tytäryhtiö. Komission mukaan Sidercan määräysvalta on Techint Group, San Faustin NV -nimisellä holdingyhtiöllä, jonka kotipaikka on Curaçaossa (Antillit). Myös Techint Groupin kotipaikka on Buenos Airesissa, ja se toimii samassa osoitteessa kuin Siderca.

2 Komissio suoritti 13.2.1997 kantajan tiloissa tämän suostumuksella tutkimuksen osana tutkintaa, jonka tarkoituksena oli selvittää tiettyjä tietoja teräsputkien tuot-

tajien välisten sopimusten tai yhdenmukaistettujen menettelytapojen olemassaolosta ja näiden sopimusten yhteensoveltuvuudesta perustamissopimuksen 85 artiklan kanssa. Kantaja vastasi 4.4.1997 päivätyllä kirjeellään joihinkin komission tämän tutkimuksen aikana esittämiin kysymyksiin.

3 Komissio osoitti 22.4.1997 kantajalle ja "Techint-Sidercan valvontaryhmälle" 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 (perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus) (EYVL L 13, s. 204/62; jäljempänä asetus N:o 17) 11 artiklan mukaisen tietojensaantipyynnön, joka sisälsi yhteensä 12 kysymystä. Kantaja vastasi siihen 29.5.1997 lähettämällään kirjeellä.

4 Koska komissio katsoi, että kantaja ja "Techint-Sidercan valvontaryhmä" eivät olleet vastanneet kaikkiin kysymyksiin tai että ne olivat vastanneet niihin epätäydellisesti, se lähetti niille uuden, 12.6.1997 päivätyn pyynnön ja kehotti niitä toimittamaan pyydetyt tiedot. Kantaja toimitti 11.7.1997 päivätyllä kirjeellään lisätietoja.

5 Koska komission mukaan vastauksena neljään kyseessä olevaan kysymykseen toimitetut tiedot olivat edelleen epätäydellisiä, se teki 6.10.1997 päätöksen C(97) 3036 neuvoston asetuksen N:o 17 11 artiklan 5 kohdan soveltamisesta (IV/35.860 — teräsputket; jäljempänä riidanalainen päätös), joka annettiin kantajalle tiedoksi 7.10.1997. Komissio täsmensi riidanalaisessa päätöksessä, että kantajan toimittamat tiedot olivat epätäydellisiä kysymysten nro 1 b), nro 3 b) ja nro 8 osalta ja Techint-Siderca-ryhmän toimittamat tiedot kysymyksen nro 2 osalta.

6 Riidanalaisen päätöksen päätösosa kuuluu seuraavasti:

"*Articolo 1*

Entro trenta giorni dalla data di notifica della presente decisione:

— Dalmine S. p. A. è tenuta a fornire le informazioni indicate nelle domande n° 1, lettera b), n° 3, lettera b), n° 8, formulate nell'allegato 1 alla presente decisione;

— Techint Group e SIDERCA Saic sono tenuti a fornire le informazioni indicate nella domanda n° 2 formulata nell'allegato 1 alla presente decisione.

Articolo 2

Qualora Dalmine S. p. A., Techint Group e SIDERCA Saic non forniscano le informazioni richieste nei termini e secondo le modalità indicati nell'articolo 1, viene inflitta a ciascuno di loro una penalità di mora di 1.000 ECU per ogni giorno di ritardo a decorrere dal termine loro assegnato dall'articolo 1.

La società Dalmine S. p. A. è responsabile in via solidale per il pagamento delle penalità di mora inflitte a Techint Group ed a SIDERCA Saic.

Articolo 3

Gli allegati 1 e 2 fanno parte integrante della presente decisione.

Articolo 4

Sono destinatarie della presente decisione:

— Dalmine S. p. A., Piazza Caduti 6 luglio 1944, n° 1, I-24044 DALMINE (Bergamo)

— Techint Group, Av. L. N. Alem 1067, Buenos Aires (Argentina) c/o Dalmine S. p. A., Piazza Caduti 6 luglio 1944, n° 1, I-24044 DALMINE (Bergamo)

— SIDERCA Saic, Av. L. N. Alem 1067, Buenos Aires (Argentina) c/o Dalmine S. p. A., Piazza Caduti 6 luglio 1944, n° 1, I-24044 DALMINE (Bergamo)

Contro la presente decisione può essere proposto, nei termini previsti dall'articolo 173 del trattato CE, un ricorso al Tribunale di Primo Grado delle Comunità Europee.

Conformemente all'articiolo 185 del trattato CE, il ricorso non ha effetto sospensivo."

("1 artikla

Kolmenkymmenen päivän kuluessa tämän päätöksen tiedoksiannosta

— Dalmine SpA:n on toimitettava tämän päätöksen liitteessä 1 olevissa kysymyksissä nro 1 b), nro 3 b) ja nro 8 pyydetyt tiedot;

— Techint Groupin ja SIDERCA Saicin on toimitettava tämän päätöksen liitteessä 1 olevassa kysymyksessä nro 2 pyydetyt tiedot.

2 artikla

Jos Dalmine SpA, Techint Group ja SIDERCA Saic eivät toimita pyydettyjä tietoja asetetussa määräajassa 1 artiklassa vahvistetulla tavalla, kullekin määrätään 1 000 ecun suuruinen uhkasakko päivältä kyseisessä artiklassa asetetun määräajan päättymisestä lukien.

Dalmine SpA -yhtiö vastaa yhteisvastuullisesti Techint Groupille ja SIDERCA Saicille määrätyistä uhkasakoista.

3 artikla

Liitteet 1 ja 2 ovat tämän päätöksen erottamaton osa.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu seuraaville:

— Dalmine SpA, Piazza Caduti 6 luglio 1944, n° 1, I-24044 DALMINE (Bergamo)

— Techint Group, Av. L. N. Alem 1067, Buenos Aires (Argentiina) c/o Dalmine SpA, Piazza Caduti 6 luglio 1944, n° 1, I-24044 DALMINE (Bergamo)

— SIDERCA Saic, Av. L. N. Alem 1067, Buenos Aires (Argentiina) c/o Dalmine SpA, Piazza Caduti 6 luglio 1944, n° 1, I-24044 DALMINE (Bergamo).

Kanne tätä päätöstä vastaan on nostettava Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa EY:n perustamissopimuksen 173 artiklassa asetetuin edellytyksin.

EY:n perustamissopimuksen 185 artiklan mukaisesti kanteella ei ole lykkäävää vaikutusta.")

7 Kantaja vastasi 7.11.1997 päivätyllä kirjeellään "alle ulteriori questioni sollevate dalla Commissione in relazione alle domande citate" (komission myöhemmin esiin tuomia kysymyksiä koskeviin kohtiin) korostaen, että se oli jo toimittanut täydelliset vastaukset kysymyksiin nro 1 b), nro 3 b) ja nro 8. Komissio ilmoitti vastaanottaneensa tämän kirjeen 19.11.1997.

8 Kantaja nosti 17.12.1997 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nyt esillä olevan kanteen.

Asianosaisten vaatimukset

9 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen 2 ja 4 artiklan siltä osin kuin ne koskevat kantajaa;

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

10 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta;

— toissijaisesti hylkää kanteen perusteettomana;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

11 Jos kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 111 artiklan mukaan jatkamatta asian käsittelyä ratkaista asian perustellulla määräyksellä.

12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo nyt esillä olevassa asiassa saaneensa riittävästi tietoa kanteesta ja vastineesta sekä niiden liitteistä. Näin ollen ei ole tarpeen jatkaa kirjallista käsittelyä eikä aloittaa suullista käsittelyä.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

13 Kantaja esittää vaatimustensa tueksi neljä kanneperustetta, joiden se katsoo olevan toisiinsa nähden toissijaisia siinä järjestyksessä kuin ne esitetään kanteessa.

14 Ensimmäinen kanneperuste koskee olennaisten menettelymääräysten rikkomista, harkintavallan väärinkäyttöä ja perustamissopimuksen sekä sen soveltamissäännösten rikkomista. Kantaja esittää tältä osin, että komissiolla ei ole oikeutta osoittaa tietojensaantipyyntöä kolmansille asetuksen N:o 17 11 artiklan 5 kohdan nojalla tehdyllä päätöksellä, joka on annettu kantajalle tiedoksi, ja ettei sillä ole myöskään oikeutta vaatia kantajaa toimittamaan päätöstä edelleen kolmansille, joille se on osoitettu, eli tässä asiassa Sidercalle ja Techint Groupille.

15 Myös toinen kanneperuste koskee olennaisten menettelymääräysten rikkomista, harkintavallan väärinkäyttöä ja perustamissopimuksen sekä sen soveltamissäännösten rikkomista. Kantaja korostaa tältä osin, että komissiolla ei ole toimivaltaa määrätä sille asetuksen N:o 17 16 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla uhkasakkoa eikä myöskään todeta, että kantaja olisi yhteisvastuullisesti ja jakamattomasti vastuussa siinä tapauksessa, että Siderca ja/tai Techint Group eivät toimittaisi tietoja

vastauksena riidanalaiseen päätökseen. Komissiolla ei kantajan mukaan ole myöskään oikeutta käyttää tällaista uhkasakkoa velvoittaakseen kantajan toimittamaan edelleen Sidercalle ja/tai Techint Groupille jäljennöksen riidanalaisesta päätöksestä.

16 Kolmas kanneperuste koskee perustamissopimuksen 190 artiklan rikkomista. Kantaja väittää, että riidanalainen päätös on epäjohdonmukainen ja ristiriitainen ja että sitä ei ole riittävästi perusteltu. Kantaja toteaa, että vaikka komissio pitää Sidercaa, Techint Groupia ja kantajaa yhtenä ainoana yrityksenä tietojensaantipyynnön tiedoksiannon osalta, se pitää niitä erillisinä yrityksinä vastuun ja uhkasakon määräämisen osalta. Myöskään ne riidanalaisen päätöksen perustelut, jotka koskevat komission oikeutta velvoittaa kantaja toimittamaan päätös edelleen muille adressaateille, eivät ole kantajan mukaan riittäviä.

17 Neljäs kanneperuste koskee olennaisten menettelymääräysten, perustamissopimuksen ja sen soveltamissäännösten rikkomista. Kantaja väittää tältä osin, että komissio pyrkii riidanalaisessa päätöksessä vahvistamaan uhkasakon määrän suuremmaksi kuin mihin sillä on oikeus asetuksen N:o 17 16 artiklan 1 kohdan perusteella. Kantaja huomauttaa, että riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa määrätään yhteensä 3 000 ecun suuruinen uhkasakko päivältä, vaikka sikäli kuin komissio pitää kantajaa, Techint Groupia ja Sidercaa yhtenä ainoana yrityksenä, uhkasakon enimmäismäärä ei voi asetuksen N:o 17 16 artiklan 1 kohdan mukaan olla suurempi kuin 1 000 ecua.

18 Kantaja kertoo toimittaneensa 7.11.1997 päivätyllä kirjeellään lisätietoja vastauksena riidanalaiseen päätökseen toimiakseen yhteistyössä komission kanssa tämän suorittamassa tutkimuksessa. Kantaja päättelee siitä, että komissio ilmoittaa vastaanottaneensa kantajan 7.11.1997 päivätyn kirjeen 19.11.1997, ja siitä, että komissio ei ole tämän päivämäärän jälkeen mitenkään reagoinut, että komissio katsoo

kantajan tämän jälkeen vastanneen täydellisesti kysymyksiin nro 1 b), nro 3 b) ja nro 8.

19 Komissio huomauttaa ensinnäkin, että kantaja ei vaadi riidanalaisen päätöksen 1 artiklan kumoamista ja ettei se riitauta myöskään päätöksen sitä osaa, jossa asetetaan uhkasakko siltä varalta, että kantaja ei toimita pyydettyjä tietoja. Kanne koskee siten yhtäältä sitä, että riidanalainen päätös on annettu tiedoksi Techint Groupille ja Sidercalle kantajan osoitteeseen ja että siinä on siten velvoitettu kantaja toimittamaan päätös edelleen näille, ja toisaalta sitä, että riidanalaisen päätöksen mukaan kantaja vastaa yhteisvastuullisesti Techint Groupille ja Sidercalle määrätyistä uhkasakoista.

20 Esittämättä muodollisesti työjärjestyksen 114 artiklassa tarkoitettua oikeudenkäyntiväitettä komissio toteaa, että kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi siltä osin kuin siinä vaaditaan riidanalaisen päätöksen 2 artiklan kumoamista eikä myöskään siltä osin kuin siinä vaaditaan päätöksen 4 artiklan kumoamista.

21 Siltä osin kuin kanne koskee riidanalaisen päätöksen 2 artiklan pätevyyttä, se perustuu komission mukaan väärinkäsitykseen ja on joka tapauksessa ennenaikainen, koska kyseisessä artiklassa ei aseteta kantajalle eikä Techint Groupille tai Sidercalle mitään täytäntöönpanokelpoista velvollisuutta tai vastuuta. Komissio esittää, ettei se ole vielä lopullisesti määrännyt uhkasakkoa tässä asiassa asetuksen N:o 17 säännösten mukaisesti. Näissä säännöksissä täsmennetään tietojensaantia koskevan menettelyn eri vaiheet. Kyseinen menettely alkaa asetuksen N:o 17 11 artiklan 3 kohtaan perustuvalla tietojensaantipyynnöllä, minkä jälkeen siinä tapauksessa, että yritys ei toimita komission asettamassa määräajassa tietoja tai toimittaa niitä epätäydellisesti, tehdään asetuksen N:o 17 11 artiklan 5 kohdan mukainen päätös, jossa määrätään nämä tiedot toimitettaviksi. Komission mukaan tässä päätöksessä täsmennetään, mitä tietoja pyydetään, vahvistetaan asianmukai-

nen määräaika tietojen toimittamiselle, ilmoitetaan 15 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 16 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyt seuraamukset siltä varalta, että päätöstä ei noudateta, ja mainitaan mahdollisuudesta nostaa tällaisesta päätöksestä kanne yhteisöjen tuomioistuimessa.

22 Komissio voi siis asetuksen N:o 17 16 artiklan 1 kohdan c alakohdan perusteella määrätä 50—1 000 ecun suuruisen uhkasakon päivältä joko päätöksessä, jossa vaaditaan tietojen toimittamista, tai myöhemmässä päätöksessä. Tällaisen uhkasakon asettamisella ei kuitenkaan ole välitöntä oikeusvaikutusta. Uhkasakon täytäntöönpano perustuu asetuksen N:o 17 16 artiklan mukaiseen uuteen päätökseen, jossa määrätään uhkasakon määrä. Vain tämä toinen päätös voidaan panna täytäntöön. Samalla tavoin asetuksessa N:o 17 säädetyt menettelyvaatimukset on täytettävä vasta ennen tämän jälkimmäisen päätöksen tekemistä. Komission pitäisi siis lähettää yritykselle väitetiedoksianto, jossa täsmennetään, ettei yritys ole toimittanut pyydettyjä tietoja, järjestää yrityksen kuuleminen ja kuulla neuvoa-antavaa komiteaa (ks. yhdistetyt asiat 46/87 ja 227/88, Hoeschst v. komissio, tuomio 21.9.1989, Kok. 1989, s. 2859, 51—58 kohta).

23 Näin ollen riidanalaisen päätöksen 2 artiklan kaltainen säännös on asetuksen N:o 17 11 artiklan 5 kohdan ja 16 artiklan 1 kohdan perusteella annetussa päätöksessä ainoastaan alustava ja vastaa tavallaan kyseiselle yritykselle osoitettua varoitusta.

24 Koska väitetiedoksianto ei ole perustamissopimuksen 173 artiklan mukaan kannekelpoinen toimi, komissio korostaa, että riidanalaisen päätöksen 2 artikla, joka asian käsittelyn vaiheissa edeltää väitetiedoksiantoa, ei sitä suuremmalla syyllä voi olla kannekelpoinen toimi.

25 Siltä osin kuin kanne koskee riidanalaisen päätöksen 4 artiklaa, komissio huomauttaa, ettei se vaikuta kantajaan, koska sillä ei voi olla mitään käytännön seurausta kantajaan nähden riippumatta siitä, katsotaanko tiedoksiannon Techint Groupille ja Sidercalle olevan pätevä vai ei.

26 Komissio väittää antaneensa riidanalaisen päätöksen tiedoksi Techint Groupille ja Sidercalle siihen osoitteeseen, jota se pitää niiden osoitteena yhteisön alueella, eli kantajan kotipaikkaan. Komissio täsmentää tämän jälkeen, että jos kiistettyä tiedoksiantoa pidettäisiin pätevänä, sillä, että Techint Group ja Siderca eivät ole toimittaneet riidanalaisessa päätöksessä pyydettyjä tietoja, ei voi olla mitään käytännön seurausta kantajaan nähden ennen kuin 22 kohdassa kuvattu menettely on saatettu päätökseen ja päätös lopullisen uhkasakon määräämisestä Techint Groupille ja Sidercalle on tehty. Lopuksi komissio esittää, että jos kiistettyä tiedoksiantoa ei pidettäisi pätevänä, Techint Group ja Siderca eivät olisi velvollisia toimittamaan pyydettyjä tietoja, mikä ei myöskään vaikuttaisi kantajan asemaan. Koska komissio ei voisi määrätä uhkasakkoa Techint Groupille ja Sidercalle, kantajan ei siis voitaisi katsoa olevan yhteisvastuullisesti vastuussa uhkasakosta.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

27 Kantajan esittämistä väitteistä ilmenee, että kantaja vaatii ennen kaikkea riidanalaisen päätöksen 2 artiklan kumoamista siltä osin kuin sen katsotaan olevan yhteisvastuullisesti vastuussa Techint Groupin ja Sidercan uhkasakosta, ja riidanalaisen päätöksen 4 artiklan kumoamista siltä osin kuin siinä mainittuna Techint Groupin ja Sidercan osoitteena on kantajan osoite.

28 Kantajan väitteistä ilmenee myös, että kantaja ei vaadi kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 artiklaa, jossa se velvoitetaan toimittamaan kanteen liitteessä 1 olevissa kysymyksissä nro 1 b), nro 3 b) ja nro 8 pyydetyt tiedot.

29 Riidanalaisen päätöksen 2 artiklan osalta on syytä todeta, että perustamissopimuksen 173 artiklan mukaan kumoamiskanne voidaan nostaa neuvoston ja komission toimista suosituksia ja lausuntoja lukuun ottamatta. Tällaisella kanteella pyritään varmistamaan perustamissopimuksen 164 artiklan määräysten mukaisesti, että perustamissopimusta tulkittaessa ja sovellettaessa noudatetaan lakia, ja olisi tämän tavoitteen vastaista tulkita suppeasti kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä rajoittumalla pelkästään perustamissopimuksen 189 artiklassa tarkoitettuihin toimiin. Ratkaistaessa, ovatko riidanalaiset toimenpiteet perustamissopimuksen 173 artiklassa tarkoitettuja toimia, on arviointi perustettava niiden asiasisältöön. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimia tai päätöksiä, jotka voivat olla perustamissopimuksen 173 artiklassa tarkoitetun kumoamiskanteen kohteena, ovat sellaiset pakottavia oikeusvaikutuksia tuottavat toimenpiteet, jotka kantajan oikeudellista asemaa selvästi muuttaessaan voivat vaikuttaa kantajan etuihin (ks. asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok. 1981, s. 2639, 8 ja 9 kohta).

30 Lisäksi oikeuskäytännön mukaan uhkasakkojen määrääminen asetuksen N:o 17 16 artiklan nojalla sisältää välttämättä kaksi vaihetta. Kyseisen artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla ensimmäisellä päätöksellä komissio asettaa uhkasakon, joka on tietty määrä laskentayksikköjä päivältä laskettuna päätöksessä määrätystä päivästä. Koska tässä päätöksessä ei määritellä lopullisen uhkasakon määrää, sitä ei voida panna täytäntöön. Uhkasakon määrä voidaan määrätä ainoastaan uudella päätöksellä (ks. em. asia Hoechst v. komissio, tuomion 55 kohta).

31 Koska asetuksen N:o 17 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla päätöksellä, jolla asetetaan uhkasakko, joka on tietty määrä laskentayksikköjä päivältä laskettuna päätöksessä määrätystä päivästä, ei ole pakottavia oikeusvaikutuksia, se ei ole kannekelpoinen toimi.

32 Tämä päätös on ainoastaan yksi vaihe menettelyssä, jonka lopuksi komissio mahdollisesti tekee päätöksen lopullisen ja siten täytäntöönpanokelpoisen uhkasakon määräämisestä. Ennen tämän viimeksi mainitun päätöksen tekemistä komission on kuitenkin täytettävä tietyt prosessuaaliset velvoitteet. Sen on lähetettävä asianomaiselle yritykselle väitetiedoksianto, järjestettävä yrityksen kuuleminen ja kuultava kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa siten, että sekä yritys että neuvoa-antava komitea voivat tehokkaalla tavalla esittää näkemyksensä kaikista niistä seikoista, joihin komissio vetoaa uhkasakon asettamiseksi ja sen lopullisen määrän määräämiseksi (ks. em. asia Hoechst v. komissio, tuomion 56 kohta).

33 Nyt esillä olevassa asiassa riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa määrätään uhkasakko, joka on 1 000 ecua päivältä laskettuna riidanalaisen päätöksen tiedoksiannosta alkavan 30 päivän määräajan päättymisestä. Tähän artiklaan sisältyvässä päätöksessä asetetaan siten asetuksen N:o 17 16 artiklan 1 kohdan mukainen uhkasakko eikä määrätä uhkasakon lopullista määrää.

34 Riidanalaisen päätöksen 2 artiklalla ei siis ole pakottavia oikeusvaikutuksia siltä osin kuin siinä asetetaan uhkasakko.

35 Näin ollen 2 artiklalla ei ole pakottavia oikeusvaikutuksia myöskään siltä osin kuin sen toisessa kohdassa kantajan katsotaan olevan yhteisvastuullisesti vastuussa Techint Groupille ja Sidercalle asetetuista uhkasakoista. Ainoastaan sen seurauk-

sena, että tämä kohta on muodollisesti otettu mahdolliseen myöhempään päätökseen, jolla vahvistetaan lopullisesti näiden uhkasakkojen kokonaismäärä, voi syntyä pakottavia oikeusvaikutuksia. Ennen tällaisen päätöksen tekemistä on kuitenkin täytettävä tietyt prosessuaaliset velvoitteet (ks. edellä 32 kohta).

36 Riidanalaisen päätöksen 2 artiklaa koskevien vaatimusten kohteena ei siten ole kannekelpoista päätöstä. Näin ollen vaatimukset on jätettävä tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

37 Riidanalaisen päätöksen 4 artiklaa koskevien vaatimusten osalta on todettava, että perustamissopimuksen 191 artiklan 3 kohdan mukaan nyt esillä olevan kaltaiset päätökset "annetaan tiedoksi niille, joille ne on osoitettu, ja ne tulevat voimaan kun ne on annettu tiedoksi".

38 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että päätöksen 4 artiklalla ei voida muuttaa tätä järjestelmää, joten tämä artikla ei voi vahingoittaa kantajaa (ks. asia 48/69, ICI v. komissio, tuomio 14.7.1972, Kok. 1972, s. 619, 36—38 kohta; Kok. Ep. II, s. 25).

39 Päätöksen tiedoksiantomenettelyssä tapahtuneet mahdolliset puutteellisuudet eivät vaikuta päätökseen eivätkä ne näin ollen voi tehdä sitä virheelliseksi. Tietyissä olosuhteissa kyseiset puutteellisuudet voivat estää sen, että kanteen nostamista koskeva määräaika alkaa kulua, koska perustamissopimuksen 173 artiklan viidennen kohdan mukaan komission erillisistä säädöksistä nostettavaa kumoamiskannetta

koskeva määräaika alkaa siitä, kun se on saatettu tiedoksi kantajalle, taikka jollei säädöstä ole annettu tiedoksi, siitä päivästä, jona kantaja on saanut siitä tiedon (ks. em. asia ICI v. komissio, tuomion 39—41 kohta). Näin ei kuitenkaan ole nyt esillä olevassa asiassa, jossa on selvää, että kantaja on saanut riidanalaisen päätöksen tiedoksi ja että se on käyttänyt määräajassa kanneoikeuttaan.

40 Näissä olosuhteissa se, että komissio on ilmoittanut riidanalaisen päätöksen 4 artiklassa kantajan osoitteen riidanalaisen päätöksen tiedoksiannossa Techint Groupille ja Sidercalle käytettäväksi osoitteeksi, ei sinänsä velvoita kantajaa toimittamaan niille päätöstä. Jos riidanalaisen päätöksen tiedoksiantoa Techint Groupille ja Sidercalle olisi pidettävä kantajan esittämällä tavalla lainvastaisena, päätös ei yksinkertaisesti tulisi niihin nähden voimaan.

41 Sen osalta, että kantaja vastaa riidanalaisen päätöksen 2 artiklan 2 kohdan mukaan yhteisvastuullisesti Techint Groupille ja Sidercalle määrätyistä uhkasakoista, riittää kun todetaan, että tällä kohdalla ei ole pakottavia oikeusvaikutuksia (ks. edellä 35 kohta).

42 Näin ollen sillä, liittyykö riidanalaisen päätöksen tiedoksiantoon Techint Groupille ja Sidercalle lainvastaisuuksia, ei ole merkitystä nyt esillä olevassa asiassa. Tällä kysymyksellä on merkitystä ainoastaan, jos on näytettävä, onko riidanalainen päätös annettu pätevästi tiedoksi Techint Groupille ja Sidercalle, ja tarvittaessa ratkaistava, mistä ajankohdasta määräaika perustamissopimuksen 173 artiklan mukaisen kanteen nostamiseen riidanalaisesta päätöksestä alkaa kulua.

43 Tämän vuoksi kantajalla ei ole intressiä vaatia riidanalaisen päätöksen 4 artiklan kumoamista siltä osin kuin siinä ilmoitetaan Techint Groupin ja Sidercan tiedoksiannossa käytettäväksi osoitteeksi kantajan osoite.

44 Näin ollen vaatimukset riidanalaisen päätöksen 4 artiklan kumoamisesta siltä osin kuin Techint Groupin ja Sidercan tiedoksiannossa käytettäväksi osoitteeksi on ilmoitettu kantajan osoite on jätettävä tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

45 Kaiken edellä esitetyn perusteella kanne on työjärjestyksen 111 artiklan mukaan kokonaisuudessaan jätettävä tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

Oikeudenkäyntikulut

46 Työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoittava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, koska komissio on sitä vaatinut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 24 päivänä kesäkuuta 1998.

H. Jung

kirjaaja

P. Lindh

neljännen jaoston puheenjohtaja